

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaе, 1661

2 Nec cathedram repetit præsul, quam sponte reliquit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

sivit, sedque latenter deponi voluit. Nunquid a Paulum mortem dicimus timuisse, quam se ipse pro amore Iesu testatur appetere? Sed cum in eodem loco minorem sibi fructum adesse conspiceret, ad gravem & laborem se alibi cum fructu servavit: fortis etenim prallator Dei teneri intra claustra noluit, certaminis campum, quavisit.

Mulierum sultitibus apparet, quando viventibus Episcopis alii possint substitui, & quando non.

QVÆSTIO II.

QVod autem iste valentine receptis suis posse repetere cathedram, nulla auctoritate ratum habetur. Celebratio nem verò sacrificiorum, si c. infirmitatis causa dimissit, valentine recuperata exequi non prohibetur.

C. I. ¶ De quodam Presbytero, qui caduco morbo laborabat.

Unde Alexander secundus scribit Gebonardo Vivanensi d. Archiepiscopo.

IN tuis literis continebatur sic. Hic clericus ordinem habet Presbyteri: sed quia caduco morbo laborat, & ipsi in presentiarum hoc agnovimus, non ausi fuimus concedere sibi, ut offerret, vel Missam celebraret. Quia vero languor in culpa non est, super hac re auctoritatis nostræ decreto consulendo delibavimus. Consilium itaque, ut si frequenter hoc morbo tangitur, ab oblatione, & Missarum celebratione modis omnibus prohibeatur. Indecens enim est, & periculosum, ut in consecratione Eucharistie morbo vitis epilepticæ cadat. Si verò Dei misericordia convalescit (quandoquidem non culpa, sed infirmitas est in causa), eum sacrificare jam non inedicimus.

C. II. ¶ Arceginio suspendatur ecclesie, qui in terram frequenter elidit.

Item Gelasius Papa Rustico & Fortunato Episcopis.

INuper Foropopolensis f. ecclesie clerici, unâ cum Sabino Episcopo, & Pelagio, & laicis propria suggestione referant, presulem suum gravi quadam necessitate vexari, cuius eum dicerent incurisione frequenter elisum. Quod ne scandalum fidelibus videretur ingerere, & ecclesiam Dei ubique positam hac offensione turbare, precipue, cum eodem ipso volente huc se perrexisset firmare, ad dilectionem vestram scripta diriximus, ut ecclesie, cuius rector tali casu tenetur astringi, visitationem congruam reddatis. Verum, quia nunc idem ipse venit huc pontifex, falsaque omnia de se facta, disseminat, sub divini contemplatione iudicii, vestraque conscientia, existimationisque respectu, rerum fide solertissime perquisita, si aliquando scilicet vel in domo, vel in processione, vel in alio quocunque loco probatur repente collapsus, vocesque dedisse confusas, & sumas ore jactasse, quanta fieri potest examinatione queratur. Quod tamen, si non possit aliorum factum refutatione firmari, si nonquam cogitasse dicatur, non putandum est posse sufficere, sed certum, manifestamque documentum, quia de tantarum non segnis agendum est. Faciatrem tua dilectio, frater Rustice, sui moris, & aptam magno pontifici, ut eum triginta diebus tecum esse constituas, eumque caribus indifferenter uti necessaria probatione compellas.

¶ Triginta] In duobus vetustis codicibus legitur, octuaginta.

a. al. nummam. b. ¶ gravi labore ad laborem.] orig. c. aliquam. d. al. Vivannesi. e. 1vo p. c. c. 401. f. al. Foropopolensis.

CAUSA VIII.

VIDAM Episcopos agere in extremis, successores sibi ex testamentis institui: inde fore non minus patrociniis in eadem episcopatum dignitate post electionem pro indeterminate causa iuramentum prebiti: accusari de simonia, quoque minus ab obsequio profiteri: ante tempus suorum rerum sua derelinquitur: sine literis Apostolicis ad causam suam revertitur Episcopus.

- 1. Hic primus queritur, an liceat Episcopo sibi successorem constituere.
2. Secundo, an amicorum patrociniis in electione debeat consentire.
3. Tertio, an sit habendus simoniacus, qui post electionem huiusmodi iuramentum canonicè prestat.
4. Quarto, an liceat clericis ante sententiam temporis ab Episcopo discedere.
5. Quinto, an sine literis Apostolicis debet redire ad propriam ecclesiam.

QVÆSTIO I.

QVod autem Episcopo successorem sibi institui licet, verbi Zachariae c. Papa coniaro, quia in quinto Archiepiscopo permissi ad quorum suum re, qui ei defuncti in plenitudinem potestatis succedunt. Ex verbis Symmachi Papa dicitur, [U]bi d. transfusa Patris virtus venerit, ut de sui electione successores non possit accipere, &c.] apparet, quod Episcopi successores sibi institui possunt. Item ex verbo B. Petri illud idem probatur, qui iuramentum sibi successorem instituit.

C. I. ¶ Quod Petrus Linum & Cletum adpotore, sibi a sacris, sed Clementem successorem instituit.

Unde Ioannes tertius scribit Episcopo Geronniano d. Gallie, episcopo antea, c. 2.

SI e Petrus princeps Apostolorum adiutores Cletum & Linum & Cletum, non tamen potestatem potestatis, aut solvendi, aut ligandi eis normam tradidit, successores suo sancto Clementi: qui sedem Apostolicam post eum, & potestatem pontificalem, tradente Linum & Petro, tenere promittit. Linus verò & Cletus strabant exteriora: principes autem Apostolorum verbo & orationi insistebat.

C. II. PALEA.

VIDE ipse Clemens in epistola f. ad Iacobum Hierosolymitanum, inter cetera scribit, quod Petrus ad hunc Clemens in Episcopatum elegerit.

¶ Simon Petrus in ipsis diebus, quibus vixisse presentis, apprehensa manu mea repente contigit auribus totius ecclesie, hæc protulit verba: Cletum hunc Episcopum vobis ordino, cui soli meæ gratia, hinc doctrinæ cathedram trado: quem pro caritate pertus sum Deum colentem, homines diligentes, studium, discendi studii deditum, sobrium, benignum, patientem, & scientem ferre nonnullorum, ex his, qui in verbo Dei instituantur, iniurias.

Sed in Antiocheno concilio hoc annis fere præteritur, in quo c. 23. sic statutum legitur.

C. III. ¶ Episcopo successorem sibi institutum non licet.

EPiscopo g. non licere pro se alterum successorem sibi constituere, licet ad eam vix perveniat.

a. al. Apostolici. b. al. Apostolici. c. Supra p. 1. d. Distinct. 79. f. transtus. e. Anst. l. cap. 11. p. 1. f. Anst. l. c. 3. Clementis epist. 4. Quædamque sunt verba. g. Poly. l. 2. tit. 7. Anst. l. 6. c. 37. Dicit dicit, cap. 11. cap. 31.